

var, mere Fare for europæiske Forvillinger, end der nogeninde har været, og jeg paa-
staar saagar, at Faren var og er mindre
nu end nogeninde før. Det forekommer
mig, at den ærede Regjering har den Pligt
at oplyse, hvad det er for en særlig Udsigt
til europæiske Forvillinger, der har bevæget
Regjeringen til paa en Gang at blive æng-
stelig overfor Situationen, hvad det er for
en Udsigt, som ikke har været til Stede før.
Thi en almindelig Udtalelse om, at Alle
ruste, er ikke nok. Er der noget Saadant,
som Regjeringen veed, saa bør Regjeringen
meddele Thinget det i et offentligt eller
hemmeligt Møde, og saa kan den ærede Re-
gjering være forvisset om, at Thinget vil
tage det under alvorlig Overvejelse og be-
handle det, som det fortjener. Men er det
blot, hvad der staar i Motiverne til Lov-
forslaget, og ikke er Andet, end hvad Alle
have vidst, saa kan jeg ikke se, at der har
været Grund til disse Foranstaltninger.
Min Hensigt er blot at give den ærede Re-
gjering Leilighed til at oplyse, hvad det er
for en særlig Fare, Regjeringen har tænkt
paa at forebygge ved disse Foranstaltninger.
Thi i Lovforslagets Motiver er der Intet,
der er kun det One, at efter den Meddelelse,
vi have faaet, vide vi, at nu er der for os
en noget farligere Situation, end der var i
Forveien. Thi medens vi i Forveien stode
med et Forsvarsvæsen, der netop syntes
ganske fortrinligt for en lille Stat, og
som sikrede os imod at blive inddragne
i europæiske Konflikter, er der nu foretaget
en Udvidelse af vort Forsvarsvæsen, der
medfører nogen Fare, noget mere Fare for,
at vi kunne blive inddragne i saadanne Kon-
flikter, og som samtidig dermed omtrent slet
ingen Betryggelse giver os for, at vi kunne
værge vor Stilling, hvis det skulde ske. Det
er altsaa saa langt fra, at Regjeringen her
har gjort et Skridt, der kan sikre, at den
tværtimod har gjort det Modsatte. Saa
sagde den ærede Minister: Det er ogsaa
kun en Begyndelse, der er gjort; den er ikke
saa god, som den kunde være, det er ønske-
ligt, om det kunde blive bedre, at det kunde
blive mere betryggende — fuldt betryggende
kan det ikke blive — og at Regjeringen vilde
sætte Pris paa Thingets Medvirkning der-
til. Jeg tror, at der vil komme den Tid,
da Regjeringen vil takke Thinget for, at det
har gjort alt Muligt for at forhindre, at
Regjeringen kom længere ind i, og at vort
Land blev endnu mere engageret i den usæ-
dvanlige militære Politik, end Tilfældet er for
Dødblikket. Forholdet er jo det, at efter
1867, efter den Revision, der da havde fundet
Sted, havde vi en fuldstændig og be-

tryggende Ordning af vort Forsvarsvæsen.
Det er en uheldig Frase, der desværre har
taget mange Mennesker med, som egentlig
ikke fra først af have overveiet Ordets Række-
vidde — det kan jeg i det Mindste ikke tro,
thi saa kan jeg ikke forstaa, at saa Mange
have ladet sig rive med af den usunde, syge-
lige Forsvarsbevægelse, som har gjort sig
gjældende i mange Kredse — det er en uheldig
Frase, at vi trænge til en Omordning
af vort Forsvarsvæsen. Vi have netop et
Forsvarsvæsen, der er, som det skal være,
saa godt, saa udmærket som muligt for et
Land af vor Størrelse, med vor Beliggen-
hed og med vor Evne. Vi trænge saa lidt
til en Omordning deraf, at tværtimod enhver
Udvikling af vort Forsvarsvæsen er en Fare
for os, vil gjøre Situationen betænkeligere,
end den har været i Forveien. Det er der-
for saa langt fra, at man har Ret, naar der
stadig fra det militære Partis Side siges, at
det er vor Pligt at tage en Forsvarsplan
op, og at vise, hvad vi ville. Det er der
slet ingen Anledning til, thi vi ville ikke
Andet end blive staaende ved, hvad vi have,
det er godt, som det er. Skulde Noget siges
derimod, saa maatte det være, at det er for
dyrt, og at vi skulde bestræbe os for at gjøre
det billigere, men ikke, at vi skulde gaa over
til at forsvare Landet paa anden Maade,
end den vi hidtil have sikret os. Jeg kan
i den Henseende paaberaabe mig Ud-
talelser fra selve Ministeriets Side.
Man vil erindre, at den ærede Marineminis-
ter ved Iste Behandling af Finantsloven
erklærede, at hvad det gjaldt om, var at
konstatere og i enkelte Tilfælde at hævde
vor Neutralitet. Nu ser jeg bort fra de
enkelte Tilfælde, i hvilke Neutraliteten skal
hævedes (Munterhed). Ja, dem ser jeg bort
fra, thi disse enkelte Tilfælde regner jeg for
Noget, den ærede Minister har sagt for dog
at give sin Fantasi noget mere Sving paa
dette Omraade. Er der Noget, der veed,
hvad det er for Tilfælde? Vil den ærede
Minister paavise os saadanne enkelte Til-
fælde, hvor vi kunne hævde vor Neutralitet
overfor de Magter, vi kunne komme i Krig
med? Men naar man har et Forsvarsvæsen,
hvorigjennem man underholder en stor Hær
og Flaade, der koster nogle og thye Millio-
ner, skulde det da ikke være fuldkomment
nok Materiale til at konstatere en Neutra-
litet. Og det er jo det, hvormed det gjæl-
der. Det er fuldkomment tilstrækkeligt. Jeg
vilde sige, at det vilde være ubeldigt, om vi
havde et Forsvarsvæsen, der kunde friste os
til at gaa videre end til at konstatere vor
Neutralitet. Men dertil er vort Forsvars-
væsen fuldstændigt tilstrækkeligt. Jeg skal